

ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

13

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1963

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 503
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ Δρ.Θ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΧΙ ΜΠΑΛΩΜΑΤΑ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐμβολωματικῆς πολιτικῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μας τὸ ἐχειρίσθημεν καὶ ἄλλοτε. Ἐν τούτοις, λόγῳ τῆς σοβαρότητος του, δοθέντος ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον τὴν ἐπανεξέτασιν του.

Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀναγνώσται μας, θὰ ἐνθουμοῦνται, τούλάχιστον, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὅσα σχετικῶς ἔχομεν γράψει.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι κυρία καὶ σοβαρώτερα τῆς ἐμβολωματικῆς πολιτικῆς τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὸν τομέα ἰδίᾳ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἀπαιτούμενων ἔργων εἶναι ἡ ἀνεπάρκεια τῶν οἰκονομικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο διαθέτουσι. Αἱ ἀνάγκαι εἶναι πάρα πολλαὶ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπέιγουσαι, ἐνῶ τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μας εἶναι δυστυχῶς πολὺ ὀλίγα.

Παρὰ ταῦτα, νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω αἰτία, δὲν ὑπῆρξε ἡ μόνη τῆς ἀκολουθηθείσης ἐσφαλμένης ἐν προκειμένῳ πολιτικῆς. Ἄλλὰ τὸ θέμα δὲν ἀντιμετωπιζέτο ὀρθῶς. Ἐγένετο πλημμελὴς ἐξέτασις ἐκάστης ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀντιστοίχου μέσου θεραπείας ἢ δ' ἐναντι αὐτῶν στάσις ἦτο δειλή. Πρόχειρος ἦτο κατὰ κανόνα καὶ ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἀπαιτούμενης θεραπείας.

Φρονοῦμεν ὅμως, ὅτι ἐὰν ἐξαιρεθῶσιν αἱ λίαν ἐπέιγουσαι καὶ ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι, οὐδὲν ἔργον ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί προχείρως, ἀμελετήτως, ἀβασανίστως καὶ διὰ προχείρων μέσων. Διότι τὰ τοιαῦτα ἔργα λίαν ταχέως ἀποβαίνουσι ἄχρηστα, κατὰ κανόνα, ὡς ἐκ τῆς εὐτελείας τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν, ἀλλ' οὐχὶ ἀσυνήθως καὶ διότι, μὴ ἐπαρκῶς μελετηθέντα ἀποδεικνύονται, μετὰ τινα χρόνον, ὅτι οὐδὲν ἐξυπηρετοῦν τὸν, δι' ὃν κατασκευάσθησαν σκοπὸν.

Διανοίγομεν π.χ. μίαν ὁδόν. Καὶ πρὸς τοῦτο προβαίνομεν εἰς τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν πρὸς διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ ἀπαιτούμενων ἰδιοκτησιῶν, ἀποζημιούμεντες, ὡς εἶναι εὐνόητον, τοὺς ἰδιοκτῆτας. Καὶ κατασκευάζομεν τὴν ὁδόν. Ἄλλὰ μετὰ τινα χρόνον ἀνακαλύπτομεν, ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ τὸ πλάτος ταύτης. Καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν τότε συμπληρωματικὴν ἀπαλλοτριώσιν, ἢ ὁποῖα ὅμως ἀπαιτεῖ πολλαπλασιασὴν δαπάνην, διότι ἐν τῷ μετα-

ξὺ ἀνηγέρθησαν νέαι οἰκοδομαὶ ἐπὶ τῶνάπαλλο τριωτέων χώρων, οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἦσαν ἀκάλυπτοι καὶ τῶν ὁποίων ἐπομένως ἡ ἀπαλλοτριώσις καὶ ἡ ἀποζημίωσις, τὴν ὁποίαν συνεπάγεται, θὰ ἐστοίχιζε πολὺ ὀλιγώτερον.

Ἐὰν ἀρχήθην ἐμελετᾶτο πλήρως τὸ σχετικὸν ζήτημα, ἢ ἀπαλλοτριώσις τῶν θὰ ἐγένετο ἐκτοτε. Καὶ ὁ Δήμος ἢ ἡ Κοινότης θὰ ἐδαπάνη πολὺ ὀλιγώτερα χρήματα καὶ συνεπῶς εὐχερέστερον καὶ ταχύτερον θὰ διηνοίγετο ἢ ὁδὸς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀπαλλοτριουμένων χώρων δὲν θὰ παρεπονούντο διὰ τὴν ἀλλεπάλληλον ἀναστάτωσιν τῶν.

Ἡ κατασκευάζομεν ἔργον τι, οἰονδήποτε, δι' εὐτελῶν ὑλικῶν, δι' ἔλλειψιν τῶν ἀπαιτούμενων χρημάτων, πρὸς χρησιμοποίησιν καλῆς ποιότητος τοιούτων. Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου τὸ ἔργον καθίσταται ἀνίκανον ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμὸν του. Ἀναγκαζόμεθα νὰ τὸ ἐπισκευάσωμεν. Καὶ διαρκῶς τὸ ἐπισκευάζομεν, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν πλήρη, δι' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένην ἐξυπηρέτησιν.

Ἐὰν ἐξετελεῖτο διὰ καλῆς ποιότητος ὑλικῶν, θὰ μᾶς ἐστοίχιζε περισσότερον, κατὰ τὴν κατασκευὴν του. Ἄλλ' εἰς οὐδεμίαν πλέον δαπάνην θὰ ἠναγκαζόμεθα νὰ ὑποβληθῶμεν χάριν αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἡ συνολικὴ δαπάνη του θὰ ἦτο μικροτέρα, ἐνῶ ἡ ἐξυπηρέτησις μας πληρεστέρα.

— Ἄλλὰ, προβάλλεται ἡ δικαιολογία, δὲν ὑπῆρχον τότε τ' ἀπαιτούμενα χρήματα!

Ναί! Ἄλλὰ ἐν πρώτοις θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συναφθῇ δάνειον, θαρραλέως ἀντιμετωπιζόμενον τοῦ θέματος καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ἦτο τοῦτο ἀνέφικτον, θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀναβάλωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἦτο ἄκρως ἐπέιγον. Καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἔργον, ὅταν θὰ ἐξασφαλισθῶσι τ' ἀπαιτούμενα οἰκονομικὰ μέσα.

Δυστυχῶς, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δημοτῶν καὶ διὰ τὰ ἐμφανισθῶσιν ἔργα, κατὰ τὸ πλεῖστον πρόχειρα γίνονται ταῦτα. Καὶ κληροδοτοῦμεν πληγὰς εἰς τοὺς ἐπερχομένους.

Ἄλλὰ ἐπομένως «μπαλώματα»! Ὅσον τὸ δυνατόν ἄρτια, μελετημένα πλήρως καὶ στερεὰ ἔργα!

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Τὸ Διοικητήριον

Τὸ θέμα τοῦ Διοικητήριου, ἢ σοβαρότης τοῦ ὁποίου, διὰ τὸν Νομὸν μας, ἔχει ἀναγνωρισθῆ, δὲν ἐπελύθη εἰσέτι μολοντί ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐμελετήθη καὶ ἐδόθησαν ὑποσχέσεις ταχείας ὑδμύσεως αὐτοῦ.

Κατ' ἔτος διεδίδετο, ὅτι ἐπρόκειτο κατ' αὐτὸ νὰ γίνῃ ἢ ἐναρξῆς τῆς κατασκευῆς του. Ἄλλὰ τὰ ἔτη παρήρχοντο καὶ οὐδὲν ἐγένετο σχετικῶς.

Ἦδη ἐλέγχθη, ὅτι τὸ Διοικητήριον τοῦ Νομοῦ μας, οὐ μόνον ἐνετάχθη εἰς τὸ σχετικὸν πρόγραμμα καὶ συνεπῶς θὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ καὶ ἀναγνωρισθέντος, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην προτείνουσαν

Νομοῦ εἶναι δυσχερέστεροι αἱ ὁδοὶ στεγασεως τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπομένως ἀθλιεστέρα ἢ στεγασίς τῶν τῆς πόλεως μας, ἐπρωτάχθη ἢ κατασκευὴ τοῦ Διοικητήριου μας, τὸ ὁποῖον οὐθὺν θὰ γίνῃ πρῶτον.

Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ὅλα ἐπιβάλλουν αὐτὴν τὴν προτίμησιν. Καὶ οἱ ὁδοὶ στεγασεως τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ ἀνάγκη βελτιώσεως τῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ κατ' ἐπανάληψιν δοδεῖσαι καὶ μὴ ... τηρηθεῖσαι ὑποσχέσεις, τοῦθ' ὅπερ θὰ τὸ λησμονήσωμεν, ἀλλὰ μόνον ἐὰν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν θὰ μας γελᾶσουν.

Ἡ Γεφύρα Στανου

Τὸ θέμα τῆς ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀρναίας πρὸς Στανὸν ὁδοῦ γεφύρας τὸ κατὰστραμα τῆς ὁποίας κατεστράφη καὶ συνεπῶς τὴν καταστροφὴν τῆς κανονικῆς συγκοινωνίας ἀπησχόλησε καὶ ἄλλοτε τὰς στήλας μας. Ἄλλ' οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἐμερίμνησαν, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς μέχρι σήμερον, συνεπῶς δὲ τούτου ἐξακολουθεῖ ἡ πλημμελὴς διεξαγωγὴ τῆς συγκοινωνίας καὶ ὡς εἶναι εὐνόητον δεδικαιολογημένως διαμαρτυροῦνται οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς καὶ ἐν γένει οἱ ἐπικοινωνοῦντες μετ' αὐτῆς.

Ἐπανερχόμεθα ἐπομένως καὶ καλοῦμεν καὶ πάλιν τοὺς ἀρμόδιους, ὅπως ἐνεργήσωσι τὰ ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλόμενα, χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς διὰ τῆς ἀνωτέρω γεφύρας ὁμαλῆς συγκοινωνίας.

Τὸ Γυμναστήριον Παλαιοχωρίου

Καθ' ὅς μᾶς παρέσχον πληροφορίας προκειμένου νὰ κατασκευασθῇ ἀθλητικὸν γήπεδον ἐν Παλαιοχωρίῳ. Ἐπιδιώκεται ἡ ἀπαλλοτριώσις χώρου, ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τούτου, ἐνῶ ὑπάρχει κοινὸν ἰδιοκτητικὸν γήπεδον (ἐνθα σήμερον τὸ πρόχειρον γήπεδον) ἐπαρκῆς καὶ κατάλληλος, πρὸς διαμόρφωσιν του εἰς Γυμναστήριον.

Ἐὰν αἱ πληροφορίες μας, ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν πραγματικὴν ὑφιστάμενην ἐν Παλαιοχωρίῳ κατάσταση, δέον νὰ προτιμηθῇ ἢ τελεταῖα λύσις τοῦ θέματος κατασκευῆς Γυμναστηρίου, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν ἐπιδιώκοντες κατὰ καλὸν νὰ προξενῶμεν ζημίαν εἰς ἄλλον κοινὸν ἰδιοκτήτην τοῦμα, ἐφ' ὅσον πάντοτε εἶναι δυνατόν τοῦτο, περὶ οὗ δέον νομίζομεν νὰ ποφανθῶσιν αἱ ἀρμόδιοι ἐν προκειμένῳ Ἄρχαι.

Ἐκ Σεβασμοῦ πρὸς τὸν κληρὸν

Ὁ σεβασμὸς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ἱερωτάτου ἐμπνεόμενος πρὸς αὐτοὺς, ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶναι γενικὸς καὶ ἀναμφισβήτητος. Παντοῦ καὶ παντοῦ καὶ εἰς τὸ Κρατικὸν πρωτοκόλλον τὴν πρώτην θέσιν καταλαμβάνει ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ. Ἡ τιμητικὴ αὐτῆ συμπεριφορὰ τοῦ Ἑλλήνου, ἀποδεικνύει τὴν βαθύτητα τῆς Χριστιανικῆς του πίστεως, καὶ ὡς φυσικὴ συνέπεια ταύτης ἐκδηλοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται ὡς διδάσκουσα τὰ παιδιὰ καὶ γενικώτερον τοὺς νεωτέρους.

Ἡ ἐκδήλωσις τοῦ σεβασμοῦ ἀναφέρεται εἰς τὸ σχῆμα τοῦ Κληρικοῦ καὶ ὀφείλεται πρὸς πάντα φέροντα ταῦτα. Ἦδη ὅτι τὰ λεωφο-

ρεῖα τόσον μέγαν ἀριθμὸν ἐπιβατῶν μεταφέρουν, δὲν εἶναι ἐπιβεβλημένον καὶ ἐντὸς αὐτῶν νὰ ἐκδηλώνεται ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν τυχόν δι' αὐτὸν ταξειδεύοντα Ἱερέα; Νομίζομεν, ὅτι δὲν εἶναι δύσκολον νὰ παραχωρηθῆ, ὅπως π.χ. προκειμένου περὶ τῶν ἀναπήρων, ἰδιαίτερα θέσις καὶ εἰς τοὺς ταξειδεύοντας Ἱερεῖς, ὅχι διὰ τοὺς φέροντας τὸ σχῆμα ἀγαθούς, οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν ζητοῦν διὰ τὰ ἄτομά των προτίμησιν, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι οὐδαμῶς ἀιθανόμεθα ἐαυτοὺς καλῶς, ὅταν ἔχωμεν ἐπισθεν ἡμῶν, εἰς τὰς τελευταίας θέσεις τοῦ Λεωφορείου, τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ληφθῇ ἐπομένως ἡ προτεινομένη μέριμνα.

ΦΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τὸ Κηρύγμα τῆς Κυριακῆς

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασθέρειας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

κάποια σκιὰ ἀόρατος, καὶ ἀθέατος βλέπει τὸν Χριστὸν νὰ ἀρχίζῃ τὴν ἐξαισιαν ἀποστολήν του. Τὸν βλέπει σάν μιὰ ὀπτασία γεμάτη λάμψου. Φῶς ἔλο τὸ περίγραμμά του. Φῶς τὸ κήρυγμα του. Φῶς τὸ ὑπόδειγμα του. Φῶς ὄλο τὸ ἔργο του. Φῶς πού λάμπει γαλήνᾳ, εἰρηνικῶς, ἀπαλά μεσὰ στὰ σκοτάδια καὶ τὰ ξεφτίζει, ὅπως τὸ πρωῖνὸ ἡλιοσκήκωμα ξεφτίζει τὰ νύκτια σκοτάδια. Τὸν βλέπει νὰ ἀρχίζει τὸ ἔργο του ὄχι ἀνάμεσόν στὸν περιούσιον λαὸν Ἰσραήλ. Ἄλλὰ ἀνάμεσόν στὸν ἐξωβραϊκὸν κόσμον, τὸν κόσμον πού ζοῦσε μέσᾳ στὴν παχέαν ἀγνοσίαν, τὴν δολερὴν πλάνην, στὸ ἠθικὸ χάος καὶ τὴν πνευματικὴν σύγχυσιν. «Γαλιλαῖα τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθ' ἕνα ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα.» Ἀπὸ τὴν γῆν Ζαβουλῶν

καὶ Νεφθαλείμ, ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου ζοῦσαν ἀνάμικτοι Ἰουδαῖοι καὶ εἰδωλολάτραι ἀλλὰ πολλοὶ εἰδωλολάτραι ἀρχισεν ὁ μέγας Διαφωτιστὴς τοῦ Θεοῦ τὸ ἔργο του, γιὰ νὰ σημάνῃ, ὅτι ἦταν ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ γιὰ ὄλο τὸ ἀνθρώπινο Γένος. Ἦταν ὁ φορεὺς τῶν εἰκόνων φέγγους τῆς γνώσεως, τῆς ἀληθινῆς εὐσεβείας, τῆς ὀρθῆς ζωῆς, καὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ αἰώνιων πεπρωμένων τοῦ ἀνθρώπου εἶτε Ἰουδαῖος ἦταν εἶτε ἀλλοεθνῆς, εἶτε δοῦλος εἶτε ἐλεύθερος, εἶτε σοφὸς εἶτε ἄσοφος.

Φορεὺς ὑπερούσιου, πνευματικοῦ, οὐρανοῦ φωτός ἦταν καὶ εἶναι ὁ κύριος. Διαβάστε ὅλα ὅλα τὰ ἱερὰ βιβλία τῶν ἔξω χριστιανικῶν θρησκειῶν. Διαβάστε ὅλα τὰ βιβλία τῶν σοφῶν τοῦ κόσμου. Διαβάστε τὰ βιβλία τῶν ἐπιστημόνων, τῶν φυσικῶν, τῶν μηχανικῶν, τῶν ἀστρονόμων, τῶν ἀστροφυσικῶν τοῦ καιροῦ μας. Μπορεῖ νὰ βρῆτε κάποιες ἰδέες ὑψηλές. Μπορεῖ νὰ βρῆτε πράγματα ὀφέλιμα καὶ χρήσιμα. Μπορεῖ νὰ πληροφωρηθῆτε πολλὰ γιὰ τὴ γῆ, γιὰ τὴ φύσιν, γιὰ τὰ ἀστέρια γιὰ τὴν πλάση. Ὅμως βιβλίον ἀνθρώπινον δὲ θὰ βρῆτε νὰ μοι ἀξεῖ μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Μόνο ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦτο νοιώθει κανεὶς νὰ διαχέεται στὸ πνεῦμα του κατὰ τὸ πολὺ ὑψηλὸ, τὸ ὑπεροχικὸ, τὸ θεῖο. Σάν νὰ διαχύνεται μέσᾳ στὸ πνεῦμα ἕνα φῶς ἐξωκόσμιο πού ἀνοίγει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς καὶ τὴν βοηθεῖ νὰ βλέπει καθαρὰ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην Σελ.

καὶ τὸν Χριστὸν νὰ ἀρχίζῃ τὴν ἐξαισιαν ἀποστολήν του. Τὸν βλέπει σάν μιὰ ὀπτασία γεμάτη λάμψου. Φῶς ἔλο τὸ περίγραμμά του. Φῶς τὸ κήρυγμα του. Φῶς τὸ ὑπόδειγμα του. Φῶς ὄλο τὸ ἔργο του. Φῶς πού λάμπει γαλήνᾳ, εἰρηνικῶς, ἀπαλά μεσὰ στὰ σκοτάδια καὶ τὰ ξεφτίζει, ὅπως τὸ πρωῖνὸ ἡλιοσκήκωμα ξεφτίζει τὰ νύκτια σκοτάδια. Τὸν βλέπει νὰ ἀρχίζει τὸ ἔργο του ὄχι ἀνάμεσόν στὸν περιούσιον λαὸν Ἰσραήλ. Ἄλλὰ ἀνάμεσόν στὸν ἐξωβραϊκὸν κόσμον, τὸν κόσμον πού ζοῦσε μέσᾳ στὴν παχέαν ἀγνοσίαν, τὴν δολερὴν πλάνην, στὸ ἠθικὸ χάος καὶ τὴν πνευματικὴν σύγχυσιν. «Γαλιλαῖα τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθ' ἕνα ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα.» Ἀπὸ τὴν γῆν Ζαβουλῶν

ΠΩΣ ΕΡΩΜΙΕΥΣΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Πολλάκις είχαν ακούσει από τόν πατέρα του την ιστορίαν δια τήν όποιαν έξεπου λησεν από τό Μόδι και μετά κησεν εις τό όρεινόν χωρίον 'Ακαράνου. Η άφορμή ήτον ένας Τουρκός με συμπάθιο και ένας χόιρος με συχώρεσι, ώς έλεγε δια νά έκφράση τό μίσος του κατά τών Τούρκων εν γένει. Τό Μόδι ήτο τότε άκόμη τουρκικό χωρίον. Είχεν ό λίγοις Χριστιανούς, άλλ' ήσαν ταπεινοί καταμερίτες, τριτάριδες, δηλαδή καλλιερ γητά τών τουρκικών κτημάτων, με άπολαυήν ενός ποσοστού από τό εισόδημα. Σχε δόν δοϋλοι. Ο μόνος όστις είχε κάποιαν άνθρωπίνην άξιοπρέπειαν και όπερηφάνειαν, διότι είχε άρκετήν περιουσίαν ώστε νά μη δουλεύη τους άγάδες, ήτο ό πατέρας του ό Μιχάλης 'Αλεφοϋζος 'Αλλ' άκριβώς διότι είχαν άν εξαρτησίαν φρονιμάτος και ή σπονδυλική του στήλη δέν έλύγιζεν εύκολα, δέν τόν έχώ νευεν ό Κερίμ άγάς, ό πλουσιώτερος και ισχυρότερος Τουρκός εις τό Μόδι, άνθρωπος φανατικός και τυραννικός ό όποιος ήθελε τους Χριστιανούς νά συναισθάνωνται ότι ζούην μόνον κατ' άνοχήν τών Τούρκων. Δια τούτο όταν διέβαινον ό 'Αλεφοϋζος, και τόν έχαιρέτα μ' ένα άπλουν «καλή έσπέρα, Κερίμ άγά», έσειε την κεφαλήν και τόν παρηκολούθει με άπειρητικόν βλέμμα άπομακρυνόμενον. Μίαν ήμέραν δέ ειπε προς άλλον Τούρκον παριστάμενον: —Αυτός, μωρέ, βαλλαή, ό 'Αλεφοϋζος, είναι άσής * εσή κωσε κεφαλή, δέν είναι ραγιαγιάς αυτός.

Όταν ή αλύπτιακή κυριαρχία έφερε κάποιαν άνακομφισιν εις την κατάστασιν τών Χριστιανών τής Κρήτης, ό 'Αλεφοϋζος, ένθαρρυνθείς, έ κάμε μέγα τόλμημα. Ηγόρασεν ένα χόιρον και τόν έτρέφε δια τήν Χριστούγεννα. Χόιρο στο Μόδι! χόιρο στο χωριό του Κερίμ άγά, δίπλα μάλιστα στο κονάκι του! Φτοή! άνασιν! σικτιγίμ! ό γκια ούρη!

Τά πρώτα γυρλλίσματα του γουρουνόπου διέχυσαν φρίκην εις τό τουρκικό χωριό και πολλών Τούρκων αλ τριχες άναρωθώθησαν. Έγιεν συμβούλιον τών άγάδων εις του Κερίμ άγά και άπεφασίσθη νά έκδιωχθή από τό χωριό ό άντάρτης 'Αλεφοϋζος ή νά δολοφονηθή. 'Αλλά πρό πάσης άλλης ένεργείας νά φουεθθί ό χόιρος. Δέν ήτο κατάστασις αυτή. Την περασμένη ήμέραν, ένφ ό Κερίμ άγάς έκάπνιζε τό τοιμπούκι του εις την αυλήν του, ειδε κι' έπρόβαλε τό ρουπαρόν του μούτσουνο από την ήμικλειστον αυλόπορταν. Φτοή! ντινι νί σικετμ!

—Καμιάν ήμέραν, βαλλαή, θά μάς έρθη και 'ς τό τζαμί νά μάσε πη καλημέρα! ειπεν άλλος άγάς. Αυτός τρυπάνει όπου βρή άνουκτά, μοδί μοδί!

—Πρέπει νά τό σκοτώνη, έγώ τό ντομούζι, ειπεν ό Τουρκάλβανός μουλούμπασης, ειδος έννομοτόρχου, ό όποιος άντεπροσώπειεν εις τό χωριό πσαν έξουσίαν. Έπεδοκίμασε δέ καθ' όλα τας ληπθεισας άποφάσεις.

Κατά τήν έπιούσαν διερχόμενος πρό τής οικίας του 'Αλεφοϋζου έσυρε την πιστόλαν κ' έφόνευσε τό γουρουνόπουλον.

—Γιατί δέν τό δένετε, ώρέ, μέσα αυτό τό ζουλάπι, φτοή, αλλά μπελλιά σινί βερσίλν παρά τό άφήνετε και τρυπώνει μέσ' 'ς τά πόδια μας; ειπε πρός την γυναίκα του 'Αλεφοϋζου, ήτις άκούσασα την πιστολιάν ένεφανίσθη εις την θύραν άνήσυχος.

Ό 'Αλεφοϋζος ήτο πεισματάρης και μετά μίαν έβδομάδα έφερεν άλλον χόιρον, με γολύτερον, από τόν Πλάταναν.

—Μωρέ, για τό Θεό, τό σκομωό σου γυρεύεις Μιχάλη; του ειπεν εις τών όμοχωρίων Χριστιανών. Μην τωνε μπαίνεις 'ς τά ρουθούνια, γιατί θά σέ σκοτώσουν!

—Δέ με σκοτώσουνε, άπήνησεν ό 'Αλεφοϋζος άταρά-

χώς ή γιαντισαριά έπέρασε. 'Αλλ' ό γιαντισαρισμός δέν είχε περάσει όσον υπέθετεν. Ό μουλούμπασης έφόνευσε και τόν άλλον χόιρον, προφασισθείς τώρα ότι του άνέτρεψε τόν ναργιλέ του. Ένόησε δέ ό 'Αλεφοϋζος ότι, εάν έξηκολούθει πρός πείσμα ν' αγοράζη χόιρους, θά έβροθι τόν Τουρκάλβανόν νά έξασκηται εις την σκοποβολήν.

Ό δέ Κερίμ άγάς, ό όποιος έπνευε μένεα, έπί τέλους μίαν ήμέραν, όταν συνήντησε καθ' όδόν τόν 'Αλεφοϋζον:

—Ειντά 'νε, μωρέ, τά έντε ψισιλίκια πού κάνει! χόιρους, μωρέ γκιαούρη, θά μάσε φέρονες 'ς τό χωριό;

—Δέν είν' έντεψισιλίκι, Κερίμ άγά, άπήνησε με τόνον εύλαβή, άλλ' εύσταθή ό 'Αλεφοϋζος. Η πίστις μας λέει νά τρώμε χοιρινό, με συμπάθιο...

—Η πίστις σας! Νά... την πιστι σας!

Και συγχρόνως ύψωσε τό τοιμπούκι και τό κατέφερε κατά του 'Αλεφοϋζου. 'Αλλ' όδτος άποφυγών τό κτύπημα, έκράτησε τόν βραχίονα του άγιά.

—Σ' έμένα, μωρέ, σήκωσε χέρα, σκυλόπιστε! άνεκραύησεν ό Κερίμ άγάς και ήρχισε νά τόν κτυπά λυσσασδώς.

'Αλλοι Τουρκόι προσέτρεξαν και ό 'Αλεφοϋζος μετ' άλλων ώδηγήθη εις τό σπίτι του άναίσθητος και αίματοβαμένος. Μετά ένα δέ μήνα, έξελθών μίαν νύκτα δια νά ταγίση τά βώδια του, έπυροβολήθη παρά άγνώστου και πληγωθείς εις τό όμιον διέτρεξε μέγαν κίνδυνον και έπί πολύ έμεινε κατάκοιτος. Βεβαιωθείς δέ ό τι οι Τούρκοι είχαν άπόφασιν νά τόν ξεκαόμουν ήναγκάσθη νά ξεπουλήση και νά καταφύγη εις τό όρεινόν χωριόν 'Ακαράνου.

Ό υιός του Σταμάτης είχαν άκούσει πολλάκις παρά του πατρός του αυτήν την ιστορίαν και από τής παιδικής του ήλικίας έμάζεψε μίσος εις την ψυχήν του εναντίον τών Τούρκων και Ιδιώς τών Μοδιανών και ώνειροπόλει έκδίκησιν. Ό Κερίμης ειχεν άποθάνει, ειχεν άποθάνει και ό γέρος 'Αλεφοϋζος, άς κάμου καλά αυτοί οι δύο εις τόν άλλον κόσμον, όπου βεβαίως άπέκομισαν και τό μίσος των. 'Αλλ' όπως ό 'Αλεφοϋζος ειχεν άφήσει υιόν, ειχεν άφήσει υιόν και ό Κερίμης τόν 'Αρίφ άγαν. Αυτοί οι δύο θά έλθων τους οικογενειακούς λογαριασμούς. Ό 'Αρίφης ήτο όλος διάφορος του πατρός του. Άγαθός άνθρωπος, άγαπών τό κρασί και τας διασκεδάσεις, τά είχε καλά με Χριστιανούς και Τούρκους και έμοίραζε τόν καιρόν του μεταξύ του Μοδιού, όπου ειχε σύζυγον και τέκνα και τών Χανιών, όπου ειχεν έρωμένες και συμπότας. Τό μόνον έργον του ήτο νά διασκεδάζη και νά δανείζεται ή νά πωλή, όταν τό εισόδημα α δέν έπήρκει εις τας ανάγκες του.

Ό Σταμάτης ειχε κληρονομήσει από τόν πατέρα του την φιλεργίαν και την Ιδιαν τέραν κατά τών Μοδιανών Τούρκων μνησικακίαν. 'Ητο τής αότης περιπού ήλικίας με τόν 'Αρίφην, νέος τριανταπέντε έτών, ήράκλειος την κατασκευήν, με γενειάδα ζαυθήν και τραχείαν, με μάτια γεμάτα ζωηρότητα και πονηρίαν.

Μίαν ήμέραν έμαθαν οι Μοδιανόι έξαφνα ότι ό Σταμάτης 'Αλεφοϋζος έγηγόρασε τά πατρικά του κτήματα και μετ' άλλας ήμέρας έγκατεστάθη εις τό πατρικόν του σπίτι, δίπλα εις τό κονάκι του 'Αρίφου. Μία δέ από τας πρώτας φροντίδας του ήτο νά φέρη γουρουνόπουλα, τόσον θορυβώδη και άεικνήτα ώστε ένόμιζες ότι έγέμισε χόιρους τό χωριό. Και πράγματι έγέμισε, διότι και όσοι έκ τών Χριστιανών Μοδιανών δέν είχαν ήγόρασαν, και όσοι τούς είχαν δεμένους τους άφηναν έλευθέρους νά περιφέρονται εις τό χωριό καθ' εις τους περίε άγρούς, νά έπι

Επί τή εύκαιρία τής Χιλιετηρίδος

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

—Είς τό προηγούμενον άρθρον, τό άπαντητικόν εις τό άρθρον του Πανοσιολογιώτατου Καθηγουμένου τής Μονής 'Αγίου Διονυσίου του 'Αγίου 'Ορους κ. Γαβριήλ, ύπεσχέθημεν νά έξετασώμεν όσα έκ τών έπικρατούσων παραδόσεων εις τας Ιεράς Μονάς του 'Αγίου 'Ορους είναι γνωσταί, και νά χαρακτηρίσωμεν όσον είναι δυνατόν, άν αύται είναι αυθεντικαί ή όχι. Τό πράγμα δέν είναι και τόσον εύκολον, διότι ό εις δύναται νά χαρακτηρίζη μίαν παράδοσιν ώς αυθεντικήν και ό άλλος όχι.

Άς παρακολουθήσωμεν την σειράν τών Ιερών Μονών την όποιαν ακολουθούμεν εις τό βιβλίον ήμών «Χαλκιδική» και ή όποία είναι ή τριαστή της Ιεραρχίας αυτών, δια νά ιδώμεν τας δι' έκάστην τούτων ύπαρχούσας γνωστάς παραδόσεις.

1) Η Ιερά Μονή τής Μεγίστης Λαύρας.

Περί τής Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας δέν γνωρίζομεν νά ύπάρχη άλλη παράδοσις πλην τής τριαστής ότι έχει κτισθή έπί τών έρειπίων τής αρχαιότητος τής πόλεως «'Ακρόθουσι». Ο Δίμησις (άρχαία Γεωγραφία τής Μακεδονίας, Τόμ Β' σελ 447. έκδ. 1874) γράφει επ' αυτού τά έξης: «Επί δε τής ανατολικής πλευράς αυτής (Χερσονήσου 'Ακτής ή του 'Αθω) πρώτον μέν άναφέρεται ή πόλις 'Ακρόθουσι (ήτις και 'Ακρόθουσι και 'Ακρόθον έκαλείτο) κειμένη έπί τής θέσεως τής Μονής Λαύρας, ήτοι εις τούς πρόποδας τής Ανατολικής πλευράς του 'Αθωνος και ουχι έπί τής κορυφής του 'Αθωνος ως τινες τών αρχαίων και νεωτέρων διατεινοίται. Οι κάτοικοι τής πόλεως ταύτης έφην μίζοντο κατά την αρχαιότητα δια τήν μακροζωίαν αυτών και δια τούτο Μακρόβιοι έκαλούντο. Ο Αλιανός εις την Ποικιλίην Ιστορίαν του (Κεφ. Ιοον) γράφει: «Ο Πλάτων ειπών, άλλ' έγυωγε ουκ άν ουδέ τίς άκρα τά του 'Αθω μετώκησα άν υπέρ του μακροβιώτερος γενέσθαι, ό δέ Κορηγής, γράφει επ' αυτού: «Μακροβίους γάρ έπιστεύετο τους έννοι

1) Ο 'Ιωάννης Κομνηνός άναγράφει εις τό «Προσκυνητήριον του 'Αγίου 'Ορους (σελ. 657) περί του καταλλήλου χρόνου κατ' όν τόν όποιον είναι δυνατή ή έπίσκεψις τής Μονής τής Λαύρας από τή θάλασσαν και προσδιόριζει τους μήνας Μάιον και Ιουνιον, διότι μετ' αυτού αρχίζουν οι άνεμοι όποτε είναι σχεδόν άδύνατος ή προσέγγισις πλοίων. Παραθέτει και στίχους επ' αυτ' οις τούς τούς κάτωθι: —Πλήν του σκέπτανται ένίοτε τό τουρκικόν καφενεϊόν, νά εισέρχωνται εις τας τουρκικας αυλάς, πρός μεγάλην άναγκήσιν και φρίκην τών χανουμισών, και καί ν' άναστατώνουν τους λαχναροκόπους τών άγάδων.

Τώρα πλέον μουλούμπασης δέν υπήρχε και ή έποχή του γιαντισαρισμού ειχεν άπομακρυνθή τόσον, ώστε έκινδύνευε νά λησμονηθή. Τό Μόδι από τουρκικό χωριό μετεβάλλετο εις Χριστιανικό χωριό, διότι κατά την τελευταίαν επανάστασιν πολλοί τών Τούρκων έφονεύθησαν ή εκόλλησαν εις τά Χανιά, τους Τούρκους δέ διεδέχοντο Χριστιανόι έκ τών όρεινών χωρίων, μμηθέντες τό παράδειγμα του Σταμάτη και αγοράσαντες τά πωλούμενα τουρκικά κτήματα. 'Οσον δ' έβλεπε τόν χριστιανικόν πληθυσμόν του χωριου αυξανοντα και τόν τουρκικόν ελαττούμενον, ό Σταμάτης έβριάμβευε. Και μίαν ήμέραν ειπε προς τόν 'Αρίφην με μειδίαμα πειρακτικόν:

—Αί, 'Αρίφ 'Αγά, νάζει ό ράμετλης ό μπαμπάς σου νά δη τό χωριό έσάπ πού γίνηκε!

Ό 'Αρίφης έκουθρόπισσε.

—Πώς έγίνηκε; ειπε με φωνήν πνιγμένην.

—Νά, ρωμείκο, λω δά! Για δε, γιάδε!

Και με θριαμβευτικήν χειρονομίαν του έδειξε κοπάδι γουρουνόπουλα, τά όποια ήρχοντο ακολουθούντα την βραδυπορούσαν μητέρα των.

Ό 'Αρίφης όμως παρετήρησε τά γουρουνόπουλα χωρίς νά πτύση ή νά βλασφημήσθ, ως ό πατέρας του.

—Αν έξει ό μπαμπάς σου, προσέθηκεν ό Σταμάτης, θά

κούντας ποιείν 'Αθως, ό και έξαιρέτως μία των έν αυτή πόλεων 'Ακρόθουσι ουδέτερος ή 'Ακρόθους άρσενικός και πληθυντικώς καλούμενη, ήν εικόν ένταυθα αινύεσθαι τόν Αίλιανόν». Υπό τού Πλινίου (410) αναφέρεται εις την Χερσονήσον του 'Αθω και πόλις 'Απολλωνία τής όποίας ή θέσις προσδιορίζεται εις τήν θέσιν τών 'Ακροθώνων μετά την καταστροφήν τής πόλεως τούτης έκ σεισμών και έπομένων και τής Λαύρας υπό τινων άλλων προσδιορίζεται ή θέσις τής 'Απολλωνίας; εις άλλο σημείον τής χερσονήσου Πάτωσ δέον νά τονισθί ότι ή 'Απολλωνία αυτή είναι διάφορος τής Μυθονικής 'Απολλωνίας τής κειμένης έπί τής 'Εγνατίας οδού παρά την θέσιν τής νύν 'Απολλωνίας, ως και τής Χαλκιδικής 'Απολλωνίας τής όποίας ή θέσις προσδιορίζεται παρά την περιοχήν τής νύν πόλεως του Πολυγύρου (1).

2) Ιερά Μονή Βατοπεδίου.

Περί τής Ιεράς Μονής του Βατοπεδίου έχομεν πολλάς και ποικίλας παραδόσεις, τας όποιας θά παραθέσωμεν, και καλούμεθα νά διακρίνομεν ποιαι έξ αυτών είναι αυθεντικαί και ποιαι όχι.

Ο Δίμησις (άρχαία Γεωγραφία τής Μακεδονίας, Τόμ Β' σελ. 458, έκδ. 1874) γράφει τά έξης: «...αναγκαζόμενος νά σκιαγραφίσω τά περι τής κτίσεως τών λοιπών Μονών, άκων προστρέχω εις την κοινήν παράδοσιν έραυζόμενος: αυτά έκ τής προμνηθείσης περιγραφής του Κομνηνού, καθ' ήν ή μέν μεγάλη και λαμπρά του Βατοπεδίου Μονή, ένθα έκειτο τό πάλι ή πόλις Χαράδρια, έτίθη μέν υπό διαφόρων Βασιλέων πρό πάντων δέ υπό του Μει. Κωνσταντίνου και μετ' ου πολυ καταστραφείσα ήθηεν υπό 'Ιουλιανού του παραβάτου άνεκρινισθη υπό του αυτοκράτορος Θεοδοσίου (379-395 μ. Χ) ένενα του γενομένου θαύματος τό υιό αυτού 'Αρκάδιου».

Ο ΜΟΝΤΦΑΥΚΟΝ εις τήν ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑΝ ΓΡΑΕΙΑΣ (σελ. 459) γράφει τά έξης: «Τό έξε κατά νουν κάμε με κάθε τρόπον—τόν Μάιον νά εύρεθής εις τόν ρηθέντα τόπον—νά έχης πάντα κατά νουν την Λαύραν νά ζηήσης...» Ο δέ Μονάριος Τριγώνης γράφει: Και άν άποφασίστες πλέον για νά έλθητε,—τόν μήνα τόν Ιούνιον στην Λαύραν νά βρεθίτε.

2) Ο 'Ιωάννης ό Κομνηνός ύπήρξεν 'Ελλην λόγιος, γεννηθείς τόν 17ον αιώνα εις την Κωνηπολιν έσπούδασε κατ' αρχάς εις Κωνηπολιν και έπειτα εις την Ιταλίαν Ιατρικην και φιλοσοφίαν. Έκειθεν μετέβη εις Βουκουρέστιον ένθα ώνομάσθη άρχιάρχος του ήγεμόνος Κων Βισαράβα. Από τό 1680—1700 διετέλεσε καθηγητής τών φυσικομαθηματικών εις τό Λύκειον παρ' αυτήν έσώθη,

(((SYNEXIZETAI

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ, εις τιμήν εύκαιρίας, άλευρόμυλος μετ' άδείας κείμενος εις Ν. Σύλλατα Χαλκιδικής.

Πληροφορία παρά τής «'Αναστασίας Κυρακώστα Ν Σύλλατα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ 'Εγνατίας 87—Τηλ. 11473 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΝΗΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ 'Επιμελητής Δημοτικού Νοσοκομείου πλατεία 'Αριστοτέλους 7

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΑΣΠΑ ΚΑΨΟΧΟΡΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Λόγω πληθώρας έργασίας έξ' όλης τής περιοχής Κασσάνδρας και Ν. Μοδιανών, υπεχρεώθη δια την καλλιτέραν και ταχύτεραν έξυπηρέτησιν κατά τόπους τών πελατών του, νά προβή εις την αγοράν αυτοκινήτου.

Δέχεται παραγγελίας, και αναλαμβάνει την κατά τόπους παράδοσιν.

'Εργασία—τέχνη ύφάσματα—ήγγυημένα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΚΟΣ ΣΕΙΜΩΝ ΔΑΝΘΟΣ

Σάν τόν χειμώνανθο π' άν [θ]εί απάνω στ' άφυλλα κλαδιά, στεύς πάγους λούλουδα χαρί [θ]ει και στο χειμώνα μυραδιά, 'Ετο' ή καρδιά μου έχει με [θ]ει — τρελή καρδιά, πού άγαπά— μέσα στους πόνους, μέσ' στα [θ]ει γλυκά τραγούδια νά σκορπά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

'Ελήφθησαν αι συνδρομαι τών κάτωθι φίλων άναγνωστών τής έφημερίδος μας, τους όποιους εύχαριστούμεν.

Πολυγύρου: οι κ.κ Βασ. Δα ραβίγκας, Σάββας Καλούδης, 'Ιωάν. Γεροβασιλείου, Θεοδόσιος Κυρκούδης, Βασ. Κεχαγιάς, Νικ. Χαρ. Μπανόβας, Χρίστος Ψαθάς, 'Αστέριος Γιαννακάρης, Νικ. Παπαμάξιμος, Θεοδόσιος Τάσιος, Παύλωνα Ψαθά, Νικ. Βερροιώτης, 'Αθ. Καλαμάρης, Μιχ. Γ. Ζαρίφης, 'Αλέξ. Γαβάνας, Σάμος Σαμαράς, Γεώργιος Δέας, Χριστέδουλος Κλωντήρης, Κωνστ. Τοβλσρίδης, 'Αριστο, τέλης Στεργιονόπουλος, Νικ. Κατεριτζής, Παύλος Ρούσος Δημ. Σκανδάλης, Κωνητινος Δελήμπασης, 'Ιωάννης Μπουροποσιώτης, Εύάγγελος Παμπρίσης, 'Απόστολος 'Αμπαράς, Γεώργιος 'Ασανιώτης, 'Αντώνιος Σταυρινός, Δημ. Πυργ. Σχοινιάς, 'Αφοί 'Αστεϊόπουλοι, Τριαν. 'Αναγνωστάρης Στυλ. Καλατζής, ή κ. 'Ελευθερία Φραντζή, ή δ. Τριανταφυλλά Δεμίρη, 'Ιωάννης Εύαγγελινός, 'Ιωάννης Κορανταγλής, Κωνητινος Μαγδάλης, 'Ανδρέας Μπόμπας, Βασ. 'Αργυρόπουλος, Μενέλαος Στογιάννης, Νικ. Τσίγγος, Χρίστος Γκοτζαρής, 'Απόστολος Ζαρίφης, Παντελής Κυλατζής, Χρίστος Σαπουνιάς, 'Αναστάσιος 'Ασανώτης, Χρίστος Κουσαμπός, Δημ. Μπισιάς, 'Ιωάννης Γ. Γκιώσης, Γεώργιος 'Αθ. Βασιλάκης, 'Αντώνιος Ζαρίφης, Νικ. Ταρκάσης, Χρίστος 'Αθ. Ταρκάσης, Γεώργιος 'Ιατρού, Δημ. Παπανικολάου, 'Ηλίας Βογιατζής, 'Αντώνιος 'Αθαν. Χριστιανός και Ξενοδοχείον «Καταφύγιον».

Αθήνών: οι κ.κ 'Ιωακείμ Δημόπουλος, 'Ιωάννης Δημόπουλος.

Θεσσαλονίκης: -Ι κ.κ. Παναγ. Τορτοπίδης, 'Ηλίας Δαδάλης, Νικ. Πιπελίδης, Νικ. Χουζούρης, Δημ. Δαλαβέρης, Παραδέλης Ζέλλιος, Βασ. Τριτηλίνης, Κωνητινος Μουρόπουλος, Νικ. 'Αναγνωστόπουλος, Γεώργιος Κυριακόπουλος, 'Αχιλλεύς Ράσογλου, Μάρκος Φακίρης, 'Αναστάσιος Αύγής, Χρίστος Στεργιανόπουλος, Χρίστος Λαγογιάννης, Βασ Β Μανίκας, Πέτρος Σάλιαρης, Γεώργιος Παραλής, 'Αθων. 'Αγροφώτης, 'Εμμ. Ξεφτέρης, Μιχ Κεζόρης, Εύάγγελος, Κάλιας, Οδυσσεύς Κωτινιούδης, Νικ. Κάνιζος, 'Αθαν. Φλιππίδης Γεώργιος Συνόπουλος, Χρίστος Κορμάς Δημ. Δήμου, Στυλ. Σχοινιάς, Χαράλαμπος Χαλεπλής, 'Αντων. Παπιώσαντος, Γεώργιος Μιχιστόπουλος, 'Αγγελος Ζούπος, Θωμάς Γράτσανος.

Ελασσόνας—Δαρίσης: ό κ. Γεώργιος Χαλάτης.

Γάμου—Κομνηνός: ό κ. 'Αγγελος 'Αρσένης.

Παλιουρίου: ό κ. 'Ιωάννης Καραγιάννης.

Ν. Πλαγίων: ή Σχολική 'Εφορεία.

Αγ. Δημητρίου: ό κ. Εδθύμιος Μαυής.

Βραστών: ό κ. Λάμπρος Ντουγραμματζής.

Συμιάς: οι κ.κ. Χρίστος Ν. Μουρελάτος, 'Ιωάννης Τζέλιος Τριπόλεως: ό κ. Δημοσθ. Γούλας.

Νικήτης: ό κ. Τριαντ. 'Αναγνωστάρης.

Σανών: ό κ. Χαρίλαος Κρημνιωτής.

Ορμυλίας: ό κ. Νικ. Ταινιάς.

Καλυβών: οι κ.κ. Σα. έλλαριάδης και Σία.

ΤΟ ΠΟΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΙΩΝ

ΤΟΥ Γ' ΕΛΠΙΟΝΟΥ Κ. ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΣΟΥΔΑ (ΣΙΠΟΡΙΑ)

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. » 150
Νομικών προσώπων » 150
Τραπεζικών Έταιριών » 500
Εξωτερικού (αεροπορικών) δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί, το χιλιοστόμετρον δρχ. 150, Διοφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ή μή, δεν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος για ένα οικογενειακό συμβούλιο με θέμα την αποκατάσταση της Ειρηνούλας. Η σκηνή στο σαλόνι ενός συγχρόνου σπιτιού. Η άτυχη της Ειρηνούλας διευκολύνει τα μέλη του συμβουλίου να μιλήσουν ελεύθερα.

Αμφιβάνων μέρος ή μεγαλύτερη αδελφή της Ειρηνούλας, οι δύο αδελφοί της, ο θεός της και η μητέρα της.

Ο πρώτος αδελφός. Η Ειρηνούλα τα πέρασε τα τριάντα και γαμπρό δεν βρισκόμα...

Η μητέρα: (διαμαρτυρείται): «Όχι καιμένα και τα τριάντα. Πολλά τα λέει...»

Ο Θεός: (ένω τοποθετεί το ταίγιο στην λέου): «...ε είμαστε θεϊκοί σή ουζήτηση...»

Υπάρχει κανένας υποψήφιος; Ο δεύτερος αδελφός: (ξερνοβίχει): Υπόχρη. Ο συντάκτης του κυρίου Λεωνίδα. Ταιριαχτός σε όλα. Κομψός, κοινωνικός, ευπαρουσίαστος, γύρω στα σαράντα πέντε.

Η αδελφή: «Ε, τής είπες της Ειρηνούλας γι' αυτό;»

Ο πρώτος αδελφός: Την ρώτησα εγώ. Δεν είχε αντίρρηση μού είπα. Εί' στον κοί' δλο μας θά τον βρισκαμε ταιριαχτό. Μόνο παρεκάλεσε να μη την πού μικρότερη, όπως θέλει η μητέρα.

Η μητέρα: Περιέργο κοριτσι! Είναι ανάγκη να δείξει και τη ληξιαρχική πράξη γεννήσεως ή εύλογημένη;

Ο δεύτερος αδελφός: Έγώ δεν μπορώ να καταλάβω πώς τα καταφέρει η Ειρηνούλα και διατηρεί την ψυχραιμία της σ' αυτή την υπόθεση!

Η αδελφή: Να σάς πω και γώ καμαρώνω την δύναμη της Ειρηνούλας. «Αν την είχα κι εγώ θά ξεπερνούσα τις δυσκολίες της οικογενειακής μου ζωής»

Ο Θεός: (Γυρνώντας στον άνηψο τ'ην): Πες μας λοιπόν τι έγινε με τον συντάκτη του Λεωνίδα;

Ο δεύτερος αδελφός: Ο υποψήφιος ήθελε νύφη μέχρι είκοσιπέντε ετών και πού ψηλή από ούτόν... για λόγους ευγονίας, επειδή αυτός είναι κοντός! Α κόμη επιπλωμένο διαμέρισμα και μηνιαίο εισόδημα τουλάχιστο τρεις χιλιάδες δραχμές. Άλλοι ως λέει, δεν παντρεύεται.

Η μητέρα: (άγανακτισμένη): «Ας πιά να τα βρή ο ξεμωραμένος!»

Ο πρώτος αδελφός: Φοβάμαι ότι η Ειρηνούλα θά μείνη γεροντοκόρη...

Η μητέρα: Ο Θεός να φυλάει!

Ο Θεός (κοιτά): Έσείς δέ φροντίζετε;

Και οι τρεις: Αυτό δεν μπορεί να τ' άρνθη κανείς.

Ο πρώτος αδελφός: Τι τ' άθελε όμως... Παρουσιάστηκαν πολλοί, αλλά δεν τής άξιζαν.

Ο Θεός: Είναι ένα κοριτσι ή Ειρηνούλα! Άπ' τα λίγα.

Η αδελφή: Θυμήσου και τόν Άργυριάδη πού γύρευε «ένα σεμνό και χριστωμένο κοριτσιό σαν την Ειρηνούλα» για να τόν γηροκομήσει στα τελευταία του χρόνια!

Ο Θεός (άποφθεγματικά): Είχε δίκιο «Ευηρίας άσουλ» γύρευε ο καφερός.

Η αδελφή: Κι όμως η Ειρηνούλα γεροντοκόρη, όπως τήν έννοει ο κόσμος, δεν θά γίνη ποτέ. Κι άς μ'ήν παντρευτή. Η Ειρηνούλα εγγάσεται σ' ένα ζευγάρι με κοινωνική άποστολή.

Στο προηγούμενο είπαμε για την ποσότητα και την τοποθέτηση του λιπάσματος των αμπελιών μας. Δυό λόγια ακόμα για τη λίπανση και πάμε στο πότισμα. Να πούμε την εποχή που μπαίνουν τα λιπάσματα. Έπ' αυτό το σάς λέω ότι όσο νωρίς μπαίνουν απ' το φθινόπωρο, τόσο πιά καλά. Μέσα στο Γενάρη πάντως πρέπει να χουν μπή τα λιπάσματα. Στα ποτιστικά αμπελία μπορεί να μπουν και το Φλεβάρη—Μάρτιο.

Και φτάνουμε τώρα στο πότισμα. Άρθρον πρώτον και μοναδικόν. Ποτίζουμε μόνο όταν διψάνε τα αμπελία μας. Ποτέ δε βιάζουμε με το ζόρι το αμπέλι μας να πιη νερό, ένω δε διψάει. Τότε δεν ωριμάζει ούτε γλυκαίνει τα σταφύλια. Το ίδιο συμβαίνει όταν διψά το αμπέλι μας και δεν το δίνουμε — αν έχουμε νερό. Νά δυό διαφορετικές αιτίες με τόν ίδιο αποτέλεσμα. Αυτό είναι ποιμάς κάνει να μπερδεύουμε τα πράγματα και να τήν παθαίνουμε σαν άπω; τότε ο καλός εκείνος γεωργός με τήν ουδρό του άλόγου, Πότε διψάει όμως το αμπέλι μας; Τ' αμπέλι είναι κατ' έσοχόν φυτό πού ταιριάζει σε ήπειρο τόπο. Είναι δυνατόν να διψά κάθε χρόνο; Άνάλογα με τόν τόπο και τόν αμπέλι κι άκόμα ένα—και τόν κλάδεμα. Άμπέλι με επιτραπέζια σταφύλια—ραζακιά—πού κλαδεύτηκε σε 2—3—4 άμολητές με 6—8 μάτια και φρογώθη με 2—3.000 κιλά σταφύλια τόν στρέμμα, ε αυτό τ' αμπέλι σίγουρα και σε πάτωμα άκόμα θά διψάει, ένω κατά

κανόνα τ' αμπελία στο πάτωμα δε διψάνε. Σε χρονιά όμως σαν τήν περσινή δεν υπάρχει αμπέλι πού να μη διψάσει. Διψάσανε τ' άπαντα ραζακιά, μωσχάτα και κρασοστάφυλα. Φέτος όμως ή χρονιά κι' όλος φοίνεται αλλιώτικη. Βρέχει συνέχεια. Πώς θά πάμε να ρίξουμε τόν Μάρτη τόν νερό στο αμπέλι μας, άφοι κι' όλος τ' αμπέλια μας έχουνε χαρτάσει απ' τή βροχή;

Συμφωνούμε να χωρίσουμε τ' αμπελία στο αμπέλι μας σε δυό:

Στό Μαρτιάτικο πού τόν δίνουμε για να μη διψάσει τόν καλοκαίρι τόν αμπέλι μας. Και στό πότισμα τού Ιουλίου πού τόν δίνουμε πάνω στο φούσκωμα τής ρώγας τού σταφυλιού πάνω στο γυάλισμα.

Μά και τ' άδυό ποτίσματα θά τ' άδώσουμε υπό άρρηση:

Άν ο χειμώνας είναι ήπειρος ποτίζουμε τόν Μάρτη, μα ήπειδή ποτίσαμε τόν Μάρτη δεν θά τόν ρίξουμε τόν ήπειρο τόν καλοκαίρι! Σε χρονιά σαν τή φετεινή υπάρχουνε άνθρωποι πού σε χωράφια καινούριες ποτίσανε 3 και 4 φορές τόν αμπέλι τους. Ένας δικός μας στήν Άρετσού ποτίσε 4 φορές και πήρε 4.800 κιλά σταφύλια ραζακιά τόν στρέμμα! Μά ούτε και πάλι θά τόν δέσωμε κόμπο να ποτίζουμε νέ και καλά 3 και 4 φορές τόν αμπέλι μας. Μπορεί να μ'ήν ποτίσουμε καθόλου αν ο χειμώνας και τόν Καλοκαίρι είναι βροχερά. Μπορεί να ποτίσουμε μόνο τόν Μάρτη, μπορεί να ποτίσουμε μόνο τόν Ιούλιο. Σίγουρα πάντως είναι πώς τόν καλύτερο πότισμα είναι αυτό πού γίνεται

πάνω στο γιάλισμα τής ρώγας τού σταφυλιού. Τότε τόν αμπέλι μας όπως είναι φορτωμένο με πολλά σταφύλια διπλασιάζει μέσα σε λίγες μέρες τ' άνάγκες του σε νερό. Άκριβώς κείνες τ' άγκες πού χοντραίνει ή ρώγα έχουμε άνάγκη να ποτίσωμε. Ένο αμπέλι έπισης πού τόν λιπάνωμε γερά, έχει μεγαλύτερες απαιτήσεις σε νερό. Τώρα θά μού π'ήτε: Κι' έμεις πού δεν έχουμε νερό; Τι να κάνουμε να μη λιπάνουμε, να κρεμάσουμε τ' άχρια κι' ότι π'ή ο Θεός;

Υπάρχει κι' έδω θεραπεία. Πρώτο: τόν λίπασμα να μπαίνει νωρίς, δεύτερο: να κλαδεύουμε πιά σφιχτά σε κοντό κεφάλια, τρίτο: να φτιάσουμε αλάκι τώρα τόν χειμώνα πού να ρίχνη τόν νερό μέσα στο Άμπέλι μας.

Και τ' άδύό τους θά βάλουν άπό δώ και πέρα αμπελία έχουμε ριζικώτερη προληπτική θεραπεία: Βαθειά άρρηση πριν να μπή τόν αμπέλι στους 50—60 πόντους. Άνάλυση τού χώματος με μπή τόν κατάλληλο υποκείμενο πού δε θά διψά. Και ποικιλία πρώιμη πού στις 15—20 Ιουλίου ωριμάζει και φεύγει στο έξωτερικό. Αυτές οι πρώιμες ποικιλίες είναι ή Κένιγγεν, Κάριναλ κι' ά. Άλλά αυτά θά τ' άξαναποήμε άλλη φορά. Προς τόν παρόν νομίζω πως κάτι είπαμε χρήσιμο όσον άφορ'ά τόν πότισμα και τή λίπανση τού αμπελιού. Και να ρωτήτε και τόν γεωπόνου σας. Αυτός σίγουρα θά ήν να σάς δώση πιά ειδικές για τόν κήπον σας συνταγές, κι' έμεις έδω είμαστε πάλι.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΚΑΛΙΕΡΓΗΤΙΚΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΙΤΗΡΑ

Πολύ θά ένισχυθούν τ' ά χειμερινά σιτηρά και μάλιστα κατά τή φετεινή περίοδο πού θά είναι κακοχειμωνισμένα, έξ αιτίας τών πολλών βροχοπτώσεων, αν δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στις παρακάτω εποχιακές εργασίες:

1) Καταπολέμηση ζιζανίων. Η χρήση τών ζιζανιοκτόνων φαρμάκων πρέπει να άρχισή νωρίς και αν είναι άνάγκη να επαναληφθή άργότερα σε χωράφια, πού θά ξαβαγάλουν ζιζάνια έξαιτίας τής μεγάλης ύγρασίας τών χωραφιών.

Γι' αυτό οι παραγωγοί πρέπει να προμηθευθούν έγκαιρως τήν κανονική ποσότητα φαρμάκων ή λίγο περισσότερη.

Η ζιζανιοκτονία δεν επιτρέπεται να γίνεται με σκόνη των χωραφιών, αλλά με διάλυμα (νερό). Σε κάθε στρέμμα πρέπει να σκορπίζεται ή ποσότης ζιζανιοκτόνου, σε διάλυμα (νερό) 40 κιλών κι' άπάνω. Δηλαδή ή εργασία και τ' άψκαστικά μηχανήματα θά θυμισθούν έτσι, ώστε σε κάθε στρέμμα χωραφιοθ να πέφτ' ή ίλύμα (νερό) σαράντα κιλά και περισσότερο.

Έπίσης ο ψεκάσμος πρέπει να γίνεται, όταν δεν φυσάει άέρας, πού μπορεί να παρασύρη τόν διάλυμα σε εύαισθητες γειτονικές καλλιέργειες (όπωροφόρα, βίκος, κουκιά κλπ.), και να γίνουν ζημιές.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΣΤΑ ΟΠΩΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ

Κατό τήν χειμερινή περίοδο άπό τόν μήνα Οκτώβριον και μέχρι τόν Μάρτιον τ' άπωροφόρα δένδρα εύρίσκονται εις τήν περίοδο τής νάρκης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν έχει άνάγκη κατά τήν περίοδο αυτήν καμμιάς άνηρωπίνης φροντίδος. Μετά τόν μήνα Οκτώβριον άπό τήν εποχή δηλαδή πού άρχίζει ή πτώσις τών φύλλων τ' άδιάφορα έντομα άφοι κάνουν τ' άζημιές τους στα φύλλα στα άνθη και στον καρπό, άποσύρονται για τήν χειμερινή λεγομένη νάρκη και προφυλλάσσονται είτε στις σχισμές τής φλούδας, τού κορμού είτε στο έδαφος στήν βάση τού κορμού τών δένδρων. Όλοι αυτοί οι έντομοι τών δένδρων θά μεταμορφωθούν κατά τήν διάρκεια τού χειμώνας, και μόλις άρχισή ή βλάστησις τού δένδρου θά επαναρχίσουν πάλι τόν καταστρεπτικόν τους έργο.

Γι' αυτό λοιπόν οι δενδοκαλλιερηται πρέπει έγκαιρως να επέμβουν διά να καταπολεμήσουν τούς διαχειμάζοντας ένθροους τών όπωροφόρων δένδρων.

Οι κυριώτερες φροντίδες πού έχουν να κάνουν είναι οι έξής:

- α) Να άφαιρέσουν όλους τούς έψηρους κλάδους τούς δόλους θά κήσουν.
- β) Κατά τούς μήνας Ιανουάριον ή Φεβρουάριον επιβάλλεται να γίνη ψεκάσμος τού κορμού τών κλάδων και τού γύρω έδάφους στήν βάση τού δένδρου με χειμερινό, πολτό, σε αναλογία 40). Ο ψεκάσμος αυτός πρέπει να επαναληφθή μετά άπό βροχην μπορούμε δε να χρησιμοποιήσουμε στήν ίδια αναλογία και βορδιγαλλειοπολτόν.

ΤΟ ΛΕΚΑΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Τ' άελαιόδενδρα πού παραουσιάζουν μι' άμαυρίλα είναι προσβεβλημένα άπό μι' άρρώστεια πού λέγεται καπνιά. Η καπνιά άναπτύσσεται εις τ' άελαιόδενδρα τ' άποια έχουν εις τούς βλαστούς των πληγών πού κάνει ένα έντομον πού λέγεται ΛΕΚΑΝΙΟΝ.

Διά να καταπολεμηθή λοιπόν ή καπνιά θά πρέπει να καταπολεμηθή πρώτον τόν Λεκανίον.

Η καταπολέμησις τού Λεκανίου γίνεται διά ψεκάσμου τών έλαιόδένδρων με θερμόν πολτόν Σέλ σε αναλογία 1,5 Κιλό σε 100 Κιλά νερό.

Έντός τού διαλύματος αυτού προσθέτομα και λίγο Παράθειον ή Ρογκόρ δηλ. Παράθειον 46,70), 70 γραμ

μαρία ή Ρογκόρ 200), 150 γραμμάρια.

Η κατάλληλος εποχή διά τήν καταπολέμησιν τού λεκανίου είναι άπό Ιούνιον μέχρι Αυγουστον. Όλοι οι καλλιερηται πού έχουν έλαιόδενδρα με λεκανίον πρέπει να προβοϋν τήν Έποχή αυτή εις τήν καταπολέμησιν του διαφορετικά ή ζημία θά μεγαλώση και δεν είναι αυτό ούτε φρόνιμον ούτε ωφέλιμον.

Επίσης πολν θά ωφέληση ένα άραιώμα τών κλάδων δι' έλαφροϋ κλαδέματος τών έλαιόδένδρων κατά τόν Ιανουάριον ή Φεβρουάριον.

Διά περισσότερες πληροφορίες να συμβουλευήτε τόν Γεωπόνον τής περιφερείας σας.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Τήν 3—1—1963 ήρχισε να λειτουργή εις τήν Νικήτην Σχολείον Γεωργικής Τεχνικής για τήν εκπαίδευσιν άγροτοπαίδων στήν ξυλουργική και τήν οικοδομική.

Τήν εκπαίδευσή έχουν άναλάβει ειδικοί τεχνίτες, ξυλουργός και οικοδόμος και τήν επίβλεψη τού Σχολείου έχει ο Γεωπόνος Γεωργικών έφαρμογών κ. Ράδος.

Στό σχολείο αυτό φοιτοϋν 20 άγροτόπαιδες άπό τήν Νικήτη, τόν Άγιο Νικόλαο και τόν Νέο Μορμαρά.

Η φοίτηση θά είναι τριμηνιαία. Στό διάστημα αυτό οι μαθηταί θά μάθουν τήν τέχνη τού ξυλουργού και τού οικοδόμου.

Η λειτουργία τού Σχολείου γίνεται με έξοδα τού υπουργείου Γεωργίας.

Στή διάρκεια τής φοιτήσεως των οι άγροτόπαιδες θά αναλάβουν και τήν άνεγερσιν Λέσχης άγροτοπαίδων διά τήν στέγασιν τού Μορφωτικού Συλλόγου.

Έχει τόν μισθό της, άυριο τή σύνταξη της. Τό μητρικό της ένστικτο βοίσκει μι' άδιέξοδο: Εί να εκατοντάδες φορές μάνα για τούς άρρώστους τού νοσοκομείου της.

Η μητέρα: (Ένω σηκώνεται να σερβίρη τόν καφέ): Ο Θεός να δώση γρήγορα ν' άποκατασταθή ή Ειρηνούλα μου.

Τ' ά μέλη τού συμβουλίου, κουρασμένα άπό τόν εάκανθώδες θέμα, πήραν με ζήλο τ' ά φυτά τζάνια τους.

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Βακάλης Άστέριος τού Διαμαντή και τής Σμαράγδος γεννηθείς τόν 1908 εις Μεγ. Παναγίαν και κατοικών όμοιος, εργάτης, δηλώ ύπευθύνος και έν γνώσει των συνετείνων τού Νόμου περί ψευδοϋς δηλώσεως τ' άνωθι:

1) Προπολεμικός ήμην μεμνημένος εις τόν ΚΚΕ.

2) Κατά τήν κατοχήν και έαμοκρατίαν ώργανώθην οικειοθετώως εις τόν ΕΑΜ και έχημάτισα και τροφοδότης τού ΕΛΑΣ δι' ό και συνελήφθην υπό τών Γερμανών με τήν κατηγορίαν τού Κομμουνιστού και ένεκλείσθην εις τήν νέας Φυλακάς Θεσ/νίκης, ως ύπόδικος έπί 7 μηνών.

3) Κατά τ' άς εκλογάς τού 1946 άπέσχω και έπροπαγάνδιζα ύπερ τής άποχής.

4) Κατά τήν διάρκειαν τού Συμμοριτοπολέμου συνελήφθην εις Μεγαγγίσιον Χαλκιδικής υπό άποσπάσματος Χωρικής με τήν κατηγορίαν τού τροφοδότη των Κ)Σ και ένεκλείσθην εις Νέας Φυλακάς Θεσ/νίκης, ως ύπόδικος έπί 7 μηνών.

5) Είς άπάσας τ' άς διενεργήθησαν Βουλευτικές εκλογάς έψηφίζα τούς Κομμουνιστάς ύποψηφίους. Είς τ' άς εκλογάς μάλιστα τής 11—5—58 έκινήθην δραστηρίως και άνευ επιφυλάξεως τινός ύπερ τής ΕΔΑ και διένημα και ψηφοδέλτια αυτής.

6) Έκτοτε διέκομα κάθε δεσμόν μου με τόν ΚΚΕ και όλας τ' άς παραφύλαδας αυτού διότι άντελήφθην πλέον ότι τούτο και οι οργανώσεις του είναι άντεθνικαί και προδοτικάί.

7) Ηδη διά τής παρουσίας μου δηλώ άπόθρηψιν και άνευ πιέσεως τινός ότι άποκηρύσσω τόν ΚΚΕ και όλα τ' άποκατάστατα αυτού Κόμματα ΕΔΑ ή ΠΑΜΕ ή ότι άλλο τοιούτο ήθελεν τούτο δημιουργήσει και θεωρώ ταύτα ως άντεθνικά, προδοτικά και εργαζόμενα μόνον διά τ' ά συμφέροντα τών έχθρών μας Σλαύων και ούχι διά τόν καλόν τής Πατρίδος μας, τασσόμενος άμα παρ'ά τών πλεονών τών ύγιών σκεπτομένων Έλλήνων.

Έν Μ. Παναγία τή 5—1—1963 Ο Δηλών Α. ΒΑΚΑΛΗΣ

Άπό 17 Δεκεμβρίου 1962 λειτουργεί

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΙΙ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τ Μ Η Μ Α Τ Α

Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν
Γυναικολογικόν—Όρθοπεδικόν—Ουρολογικόν
Όφθαλμολογικόν—Ότορινολαρυγγολογικόν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Άκτινολογικόν—Μικροβιολογικόν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β, α, Β, β, Γ θέσεις
Δεκτοί πρὸς νοσηλείαν
Άνασφάλιστοι και ήσφαλισμένοι

